

vækker bekymring hos både politifolk og jurister.

Markedet er vel opstået, fordi politiet ikke kan levere det produkt, det reelt er sat til. De, der har råd, får en mulighed, som andre ikke har. Det kan vel ikke være regeringens politik, at politiets tryghedsskabelse ikke længere er en samfundsopgave. Ikke nok med, at der vil komme et skel mellem dem, som har råd og dem, som ikke har – det er også stærkt bekymrende, at man på den måde kan lave egentligt politiarbejde uden at være bundet af reglerne i retsplejeloven. Deusuden kunne man jo forestille sig, at det pågældende firma kom til at ødelægge beviserne for politiet, hvis de bliver sendt ud på et gerningssted først. Det pågældende firmas efterforskning er, som tingene er skruet sammen i dag, ansvarsløs, og de kan derfor i princippet gøre, hvad de vil. Det er naturligvis uholdbart.

Derfor vil spørgeren gerne vide, om ministeren ikke mener, at det pågældende firmas initiativ er et udtryk for, at der mangler ressourcer hos politiet, og at det er en beklagelig udvikling, hvis private skal tage sig af opgaver, der hører under politiet.

Svar (9/3 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Foreningen af Politimestre af Danmark om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1791

Til statsministeren (26/2 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren oversende referatet af mødet i regeringens koordinationsudvalg den 9. september 1992, hvor den færøske olie blev diskuteret?«

Svar (9/3 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er regeringens principielle holdning, at optegnelser under møder i regeringsudvalg, som

ikke har karakter af egentlige referater, ikke bør udleveres.

Af det udsendte materiale til mødet i Regeringens Koordinationsudvalg den 9. september 1992 fremgår, at »Færøernes undergrund« var på dagsordenen.

Af håndskrevne noter fra mødet fremgår endvidere, at det – så vidt det kan ses – blev besluttet at overføre området.

Spm. nr. S 1807

Til indenrigsministeren (27/2 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren oplyse, om en kommune i forbindelse med varetagelse af sin pligt i henhold til den del af integrationslovens § 14, der handler om midlertidig indkvartering af flygtninge, kan opfylde sin pligt ved at foretage denne midlertidige indkvartering i en anden kommune eller i et andet land?«

Begrundelse

Det fremgår af bogen »Integrationsloven og Repatrieringsloven«, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2000, side 76, at »Det midlertidige opholdssted behøver ikke at være i den kommune, hvortil den pågældende er visiteret og skal have anvist en permanent bolig. Flere kommuner vil derfor kunne indgå et samarbejde vedrørende eventuelt oprettelse og drift af et midlertidigt indkvarteringssted«.

Spørgeren er interesseret i at få oplyst om en kommune, eventuelt i samarbejde med andre kommuner, vil kunne opfylde sin forpligtelse i henhold til lovens § 14, ved f.eks. at indkvartere de visiterede til en midlertidig bolig i udlandet.

Svar (9/3 01)

Indenrigsministeren (Ole Stavad, fg.):

Det følger af § 12, stk. 1, i lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 223 af 31. marts 2000, at en kommunalbestyrelse skal anvise bolig til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter lovens § 10.